

2.

(Str. 1. = *Vāg'as. Saṁh.* XX. 87., Str. 2. = ebend. XX. 38. (88?), Str. 3. = ebend. XX. 89., Str. 1—3. = *Sāmav* II. 4. 2. 7.)

Str. 1. *b.* तायु « te desiderans », von ता mit यु, wie सुन्नयु (LXXIX. 10.) von सुन्न, वयूयु (*Rigvedae Spec.* S. 12.), अस्मयु (ebend. S. 18. und *Vāg'as. Saṁh.* XI. 13.) « nostri amans » von अस्म. S. Pāp. III. 2. 170. Rosen.

c. Die Scholien : अण्वीभिर्द्वित्रिनामङ्गुलिभिः । Jāśka (*Nigh.* II. 5.) setzt अण्वयस् unter die अङ्गुलिनामानि. — तना = नित्यम्. Vgl. das Griech. *ἀτενής* und das Lateinische *tenus, protinus, continuo*. Rosen. — पूतासस्. Indem man übersah, dass अ Pāṇini VII. 1. 50. auch das lange आ umfasst, beschränkte man (Bopp, kl. Gr. §. 142. Anm.; Lassen, Anthol. S. 132.; Die Declin. im S. §. 59. Anm.) die Endung असस् (Nom. Pl.) auf die Masculina auf अ, während dieselbe auch den Femininis auf आ zukommt. S. zu XIII. 6.

Str. 2. *a.* Die Scholien : इषितः प्रातः । अस्मद्भक्त्या प्रेरित इत्यर्थः ।

b. Rosen : विप्रव्रूतस् « a sapientibus concitatus ». Participium व्रूत explicaturus scholiastes ad fictam radicem व्रू confugit : व्रू इति सौत्रो धातुर्गत्यर्थः । Nescio an ejusmodi artificio opus sit. De significatione vocabuli cognatae voces व्रव « celeritas », et व्रूति « exhortatio, concitatio », vix quidquam dubitationis relinquunt. — सुतावत् « parato (libamine) instructus, libans ». Rosen. Ueber die Verlängerung & zu I. 9. *c.*

c. Die Scholien bei Stevenson : ब्रह्माणि (der Acc. ist von उप abhängig) वेदत्रयाणि स्तोत्राणि । वायतो ऽभिषुतसोमयुक्तस्य यज्ञमानस्य । — वायतस् (N. Pl.) kommt bei Jāśka (*Nigh.* III. 15, 18.) unter den मेधाविनामानि und ऋत्विशानामानि vor. An der einen Stelle erklärt es Devar. durch : वहन्ति क्वीषि । निर्वहन्ति वा यज्ञभुरं (भुवम्?), an der andern durch : निर्वहन्ति ग्रन्थार्थान्. Rosen.